

برآورد پارامترهای ژنتیکی و ترکیب پذیری عمومی توده های بومی اسپرس از نظر عملکرد علوفه

محمود تورچی، سعید اهری زاد، محمد مقدم، فاطمه اعتدالی و سید حامد طباطبائی وکیلی^۱

چکیده

با توجه به اهمیت ارزیابی ترکیب پذیری عمومی قبل از تهیه واریته های ساختگی در گیاهان علوفه ای تعداد ۳۶ توده بومی اسپرس از نقاط مختلف ایران جمع آوری و در سال ۱۳۷۹ در یک خزانه پلی کراس در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی با ۲۴ تکرار کاشته شد. ۳۶ توده پلی کراس حاصل جهت انتخاب والدین مناسب برای تولید واریته ساختگی در سال ۱۳۸۰ در قالب طرح لاتیس ۳ گانه ارزیابی گردیدند. به دلیل معنی دار نبودن اثر بلوک های ناقص درون هر تکرار، داده ها به صورت بلوک های کامل تصادفی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. صفات عملکرد تر کل کرت به ازای واحد طول ردیف، وزن تر به ازای تک بوته، وزن خشک ۱/۵ کیلوگرم از کل کرت در مجموع ۳ چین و هم به طور جداگانه در هر چین (برداشت) مورد بررسی قرار گرفتند. هم چنین شاخص عملکرد پیشنهادی در این مقاله برای مجموع دو چین ۱ و ۲ و خوش خوراکی فقط برای چین دوم محاسبه و مورد تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفتند. وزن خشک ۱/۵ کیلوگرم از کل کرت و وزن تر به ازای تک بوته به ترتیب کمترین و بیشترین مقدار ضریب تغییرات را به خود اختصاص دادند. برآوردهای وراثت پذیری برای خوش خوراکی، شاخص عملکرد و وزن تر به ازای تک بوته انتخابی بالا بود. از نظر قابلیت ترکیب پذیری عمومی، ۶ توده برای صفت عملکرد تر، ۶ توده برای وزن خشک، ۹ توده برای شاخص عملکرد و ۱۰ توده برای خوش خوراکی دارای بالاترین ارزش بودند. بنابراین توده های برتر در مورد هر متغیر را می توان به عنوان والدین در تولید واریته های ساختگی اسپرس به کار برد.

واژه های کلیدی: اسپرس، خوش خوراکی، شاخص عملکرد، ترکیب پذیری عمومی

مقدمه

تلاقی های پلی کراس به دلیل سهولت اجرا، تولید بذر فراوان، تعداد والد بیشتر و استفاده از آثار افزایشی (۲۲) برای تهیه ارقام ساختگی متداول است (۱۲ و ۱۵). رقم ساختگی یک گیاه علوفه ای با یک تا سه نسل آمیزش تصادفی تعداد محدودی

ایجاد ارقام ساختگی، متداول ترین روش اصلاحی در بقولات علوفه ای است به طوری که اکثر ارقام تجاری بقولاتی مانند یونجه و اسپرس از این طریق حاصل شده اند. استفاده از

۱. به ترتیب دانشیار، استادیار، استاد، دانشجوی دکتری و کارشناس زراعت و اصلاح نباتات، دانشکده کشاورزی، دانشگاه تبریز

جدول ۱. توده‌های بومی اسپرس جمع‌آوری شده از مناطق مختلف ایران

۱	اصفهان	۱۰	بی‌نام	۱۹	اطراف تهران	۲۸	آجی بیگلو
۲	خوی پره	۱۱	جنگلداری ماکو ۲	۲۰	تازه کند	۲۹	چاتاغ بلاغ
۳	سراب	۱۲	سیه چشمه زاویه سفلی ۱	۲۱	همدان	۳۰	ماکو
۴	جنگلداری ماکو ۱	۱۳	کهنمو	۲۲	گونی	۳۱	آقبلاغ
۵	کرج	۱۴	اسکندان	۲۳	شبستر	۳۲	خوانسار
۶	ماکو (اشنویه)	۱۵	ورامین	۲۴	خمین	۳۳	نوران
۷	جهاد ماکو	۱۶	خوی وار ۲	۲۵	دماوند	۳۴	گرم چشمه
۸	اهر	۱۷	سیه چشمه زاویه سفلی ۲	۲۶	ملکان	۳۵	حسن باروق
۹	خوی وار ۱	۱۸	خسرو شهر	۲۷	یمشچه	۳۶	قلی دیرج

ژنوتیپ که براساس قدرت ترکیب‌پذیری عمومی انتخاب شده‌اند، ایجاد می‌شود.

مفهوم ارزیابی پلی کراس توسط فرندسن (۱۲) با مطالعه روی اصلاح گونه‌های علوفه‌ای هم‌چنین مطالعات تیس‌دال و همکاران (۲۴) بر روی یونجه ارائه شد. روش پلی‌کراس بیشترین مورد استفاده را در بین روش‌های مختلف آزمون نتاج داشته است و در تولید واریته‌های آپکس، واشو و... در یونجه مورد استفاده قرار گرفته است (۱۵). بیشتر ارقام معرفی شده یونجه در ۳۰ سال گذشته ساختگی بوده و دارای پایه ژنتیکی گسترده‌ای می‌باشند به طوری که می‌توانند به عنوان جمعیتی هتروژن از افراد هتروزیگوت در نظر گرفته شوند. این ناهمگنی موجب بهبود عملکرد و پایداری این جمعیت‌ها می‌شود (۱۱). به طور مثال واریته‌های ساختگی تاهو (Tahoe) و پاراد (Parad) در یونجه به بیماری‌ها و آفات مختلفی همچون پژمردگی ورتیل‌سیوم، پوسیدگی فیتوفترای ریشه، انتراکنوز، شته آبی یونجه و غیره مقاوم هستند (۷). اسمولیکوا و همکاران (۲۳) و مالوف (۲۱)، روش پلی‌کراس را برای برآورد ترکیب‌پذیری عمومی و انتخاب اجزای واریته ساختگی مورد استفاده قرار دادند. لینک و همکاران (۱۹) نشان دادند که عملکرد واریته‌های ساختگی را نمی‌توان به طور دقیق از روی عملکرد اجزاء آن پیش‌بینی کرد بلکه پیش‌بینی زمانی دقیق

است که اطلاعات حاصل از نتایج پلی‌کراس لاین‌ها مورد استفاده قرار گیرد. محققین فوق نشان دادند که آزمون نتاج پلی‌کراس روش بسیار مناسبی در اصلاح باقلا می‌باشد. آما‌تو و همکاران (۶) از روش پلی‌کراس برای ایجاد ارقام ساختگی در ماش معطر (*Hedysarum coronarium L.*) استفاده کردند. آنها با ۲۵ لاین خزانه پلی‌کراس را تشکیل دادند و براساس عملکرد و تأخیر در گل‌دهی، چهار لاین را برای ایجاد واریته ساختگی انتخاب نمودند.

متأسفانه در ایران تحقیقات به‌نژادی چندانی روی اسپرس انجام نشده است و نمونه‌های ژنتیکی کشور غالباً به نام محل رویش خود نامگذاری شده‌اند (۴). این پژوهش به منظور ارزیابی ترکیب‌پذیری عمومی توده‌های بومی اسپرس نواحی مختلف ایران و تمهید مقدمات اصلاح آنها از طریق تولید واریته‌های ساختگی با استفاده از روش پلی‌کراس طرح‌ریزی شد.

مواد و روش‌ها

مواد گیاهی مورد استفاده شامل ۳۶ توده بومی اسپرس از مناطق مختلف ایران (جدول ۱) بود. خزانه پلی‌کراس در سال ۱۳۷۹ در ایستگاه تحقیقاتی دانشکده کشاورزی دانشگاه تبریز، واقع در خلعت‌پوشان، ۵ کیلومتری شرق تبریز در قالب طرح بلوک‌های تصادفی با ۲۴ تکرار تهیه گردید. هر تکرار شامل یک ردیف

جداگانه انجام گرفت و چین ۳ به دلیل گسترش بیماری سفیدک و کاهش عملکرد از تجزیه و تحلیل حذف شد. صفات مورد مطالعه عبارت بودند از:

الف) وزن تر نمونه‌های انتخابی به ازاء تک بوته

در هر چین تعداد ۱۵-۱۰ بوته به طور تصادفی از ردیف‌های مرکزی هر کرت، از سطح زمین بریده شده و با ترازوی حساس وزن گردید. نسبت وزن تر بوته‌های انتخابی به تعداد آنها به عنوان وزن تر به ازای تک بوته ثبت گردید.

ب) وزن خشک ۱/۵kg از کل کرت

برای این کار از کل علوفه برداشت شده از هر کرت به میزان ۱/۵kg در هر چین به مدت ۴۸ ساعت در دمای ۷۰ °C خشک شده و توزین گردید.

ج) وزن تر کل کرت در واحد طول ردیف

پس از حذف دو ردیف حاشیه کناری، مجموع طول ۶ ردیف باقی‌مانده برداشت و عملکرد تر کل کرت در واحد طول ردیف بر حسب مترمربع محاسبه گردید.

ه) شاخص عملکرد علوفه

به منظور بررسی میزان عملکرد علوفه توده‌ها شاخص زیر پیشنهاد گردید:

$$\text{شاخص عملکرد علوفه} = \frac{\text{وزن خشک ۱۵۰۰ گرم از کل کرت (گرم)}}{\text{وزن تر نمونه برداشتی + وزن تر کرت (۱۵۰۰ گرم نمونه برداشتی)}} \times \frac{\text{طول برداشت شده (سانتی متر)}}{\text{طول کل کرت (سانتی متر)}}$$

و) خوش خوراکی

در چین ۲، پس از برداشت ۱/۵ کیلوگرم علوفه تر از کل کرت برگ‌های آنها از ساقه جدا شده و وزن خشک آنها به طور جداگانه اندازه‌گیری شد. نسبت وزن خشک برگ به ساقه به عنوان خوش خوراکی محاسبه گردید. خوش خوراکی در چین ۳ به دلیل گسترش بیماری سفیدک و کاهش عملکرد

کاشت یک متری با فواصل بین ردیف ۷۵ سانتی‌متر بود. به منظور تسهیل گرده افشانی، چندین کندوی زنبور عسل در خزانه گذاشته شد. در آخر سال زراعی، بذره‌های پلی‌کراس حاصل از هر توده با مخلوط مقدار مساوی از بذور تکرارهای مختلف که خانواده‌های ناتنی را تشکیل می‌دادند، جمع‌آوری گردید. در سال ۱۳۸۰ بذورهای ۳۶ توده پلی‌کراس در قالب طرح لاتیس ۳ گانه کشت شدند. در هر تکرار ۶ بلوک ناقص و در داخل هر بلوک ناقص ۶ تیمار (توده پلی‌کراس) منظور شد. برای هر تیمار ۸ ردیف در نظر گرفته شد. یادداشت برداری فقط از ۶ ردیف مرکزی هر کرت انجام گرفت. کرت‌ها هفته‌ای یکبار آبیاری شدند. به منظور ایجاد تراکم مناسب و سبز شدن یک‌نواخت گیاهان، بذور با تراکم بالا بر روی ردیف‌هایی به فاصله ۴ سانتی‌متر و طول ۴ متر کاشته شدند. در سال اول کشت واکاری صورت گرفت و یادداشت برداری صفات از سال دوم شروع شد.

با توجه به عدم وجود اختلاف معنی‌دار بین بلوک‌های ناقص درون هر تکرار منبع تغییر فوق با خطای آزمایش ادغام گردید و آزمایش به صورت کرت‌های خرد شده در زمان در پایه طرح بلوک‌های کامل تصادفی با ۳ تکرار مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. به طوری که رقم به عنوان فاکتور اصلی و چین (برداشت) به عنوان فاکتور فرعی منظور شد. قبل از تجزیه واریانس، نرمال بودن داده‌های چین ۱ و ۲ از نظر کلیه صفات اندازه‌گیری شده آزمون گردید و به علت عدم نرمال بودن داده‌های شاخص عملکرد از تبدیل لگاریتمی برای نرمال کردن آن استفاده شد. بر روی داده‌های نرمال شده صفت شاخص عملکرد در چین‌های مختلف، آزمون توکی انجام گرفت و آثار غیر افزایشی فقط برای مجموع چین‌های اول و دوم غیر معنی‌دار به دست آمد، بنابراین کلیه بررسی‌های آماری و تعیین ترکیب‌پذیری عمومی برای این صفت براساس مجموع چین‌های اول و دوم محاسبه گردید. برای صفات وزن خشک و تر کل کرت و خوش خوراکی، تجزیه‌های آماری و تعیین قابلیت ترکیب عمومی در چین‌های ۱ و ۲ به طور

محاسبه نگردید.

اجزای متشکله واریانس با استفاده از امید ریاضی میانگین مربعات در جدول تجزیه واریانس برآورد گردید. ضریب تنوع ژنتیکی (CVG) از نسبت جذر واریانس ژنتیکی خانواده‌های نیمه خواهری بر میانگین آنها محاسبه شد (۱، ۱۷ و ۲۰).

$$CVG = \frac{100\sqrt{\sigma_g^2}}{\bar{X}}$$

قابلیت‌های توارث (h^2) از فرمول‌های ذیل به دست آمد (۱، ۴ و ۲۰):

$$h^2 = \frac{\sigma_A^2}{\sigma_p^2} = \frac{r^2 \sigma_{gca}^2}{\frac{\sigma_e^2}{r} + r^2 \sigma_{gca}^2} \quad h_{Hs}^2 = \frac{\sigma_{gca}^2}{\frac{\sigma_e^2}{r} + \sigma_{gca}^2}$$

در این فرمول‌ها h_{Hs}^2 : وراثت‌پذیری بین خانواده‌های ناتنی، h^2 : وراثت‌پذیری در کل جمعیت، r : تعداد تکرار، σ_{gca}^2 : واریانس قابلیت ترکیب عمومی و σ_e^2 : برآورد واریانس خطای آزمایشی است.

اثرات قابلیت ترکیب عمومی (GCA) از اختلاف بین میانگین هر توده با میانگین کل توده‌ها برآورد گردید. برای آزمون اختلاف معنی‌دار آثار GCA با صفر از آزمون دو دامنه‌ای t به صورت زیر استفاده شد (۱ و ۱۴).

$$t = \frac{GCA}{SE_{GCA}}$$

$$SE_{GCA} = \sqrt{\frac{Mse}{r}}$$

نتایج و بحث

نتایج حاصل از تجزیه واریانس داده‌ها نشان داد که توده‌های پلی‌کراس از نظر صفات وزن تر کرت به ازای واحد طول ردیف، وزن خشک ۱/۵ کیلوگرم از کل کرت، وزن تر به ازای

تک بوته انتخابی در مجموع چین‌ها و در تجزیه جداگانه چین‌ها تفاوت معنی‌داری از خود نشان ندادند ولی از لحاظ شاخص عملکرد در مجموع دو چین اول و دوم (۱+۲) در سطح احتمال ۱۰ درصد تفاوت معنی‌داری از نظر آماری داشتند. وجود تفاوت معنی‌دار در سطح احتمال ۱۰ درصد برای صفت خوش خوراکی در چین دوم نشان داد که بین خانواده‌ها از نظر این صفت تفاوت چشمگیری وجود دارد (جدول آورده نشده است).

مقایسه میانگین عملکرد علوفه خشک در سه چین نشان داد که چین سوم بیشترین و چین اول کمترین وزن خشک علوفه را دارا بود (جدول ۲). از آنجایی که در نباتات علوفه‌ای نظیر اسپرس و یونجه، چین اول با رشد بطنی قسمت‌های هوایی و مرحله استقرار گیاه همراه است، پایین بودن عملکرد چین اول به ویژه در کشت بهاره قابل توجیه است، در حالی که عملکرد چین اول در کشت پاییزه یا در سال دوم بیشتر از چین‌های دیگر گزارش شده است (۴ و ۸). روند افزایش عملکرد خشک از چین اول تا سوم (جدول ۲) را می‌توان به توسعه سیستم ریشه‌ای این گونه نسبت داد. ضمن این‌که خنک شدن هوا در اواخر تابستان منجر به رشد مجدد در چین بعدی گشته و از عوامل مؤثر در بالا بودن عملکرد این چین محسوب می‌شود، طبق نظر هوارد و همکاران (۱۶) تسریع در برداشت یک چین منجر به تثبیت این ذخایر برای چین بعد و افزایش عملکرد در چین‌های بعدی می‌گردد. همچنین افزایش سرعت رشد مجدد باعث افزایش استحکام گیاه در برابر چرای دام نیز می‌شود (۴). دوایل و همکاران (۹) اظهار داشتند که برای بهره‌برداری اقتصادی از اسپرس باید عملکرد خشک آن حدود ۳۵٪ افزایش یافته و به ۱۱/۵ تن در هکتار برسد.

میانگین عملکرد تر علوفه به ازاء واحد طول ردیف به ترتیب از چین اول به بعد با داشتن روند کاهشی با نتایج کوت و اسپراکیو (۸) مطابقت داشت. در اکثر توده‌ها وزن تر علوفه به ازای تک بوته انتخابی تا چین دوم روند افزایشی داشته اما در چین سوم کاهش معنی‌داری را پیدا کرد (جدول ۲).

جدول ۲. میانگین، دامنه تغییرات و ضریب تنوع صفات مورد مطالعه در توده های بومی اسپرس

صفت	چین	میانگین	دامنه تغییرات	ضریب تغییرات (CV)
شاخص عملکرد	۱+۲	$3/25 \pm 0/0045$	۲/۳۸ - ۳/۹۶	۱۸/۳۱
خوش خوراکی	۲	$1/46 \pm 0/21$	۱/۰۲ - ۲/۱۱	۲۵/۱۱
وزن خشک ۱۵۰ گرم از کل کرت (گرم)	۱	$419/16 \pm 32/75$	۳۵۰/۳۴ - ۴۶۵/۱۲	۱۳/۵۳
	۲	$426/09 \pm 36/89$	۳۳۹/۰۲ - ۵۰۱/۱۶	۱۴/۹۹
	۳	$550/36 \pm 57/49$	۳۷۷/۸۲ - ۷۱۳/۷۳	۱۸/۰۹
عملکرد تر کل کرت به ازاء واحد طول ردیف (گرم در متر)	۱	$636/09 \pm 81/53$	۴۸۵/۸ - ۸۷۰/۸	۲۲/۲
	۲	$529/66 \pm 68/33$	۴۰۰/۷۴ - ۶۶۴/۸	۲۲/۳
	۳	$186/87 \pm 29/58$	۱۱۴/۱۹ - ۲۶۱/۹۹	۲۷/۴۲
وزن تر به ازاء تک بوته انتخابی (گرم)	۱	$128/49 \pm 19/06$	۸۴/۰۵ - ۱۶۹/۶۷	۲۵/۶۷
	۲	$142/12 \pm 18/32$	۱۰۸/۳۳ - ۱۷۷/۷۸	۲۲/۳۳
	۳	$63/66 \pm 10/53$	۳۶/۱۱ - ۹۱/۶۷	۲۸/۶۶

چین دوم به دلیل استقرار بهتر و توسعه ریشه ها نسبت به چین اول، عملکرد تر تک بوته بهتری از خود نشان داد. اما به دلیل گسترش بیماری و حذف برخی بوته ها و به دلیل رقابت با سایر بوته ها، عملکرد تر آن در کل کرت تا حدودی کمتر از چین اول بود. چین سوم کمترین میزان عملکرد تر را به خود اختصاص داد که از علل آن می توان به کاهش ذخایر ریشه، مصادف شدن گیاه اسپرس با شرایط نامطلوب آخر فصل و گسترش بیماری سفیدک اشاره کرد.

از مهم ترین صفات مرتبط با کیفیت علوفه، نسبت برگ به ساقه خشک می باشد که در چین دوم مورد بررسی قرار گرفت. تجزیه های آماری برای بقیه صفات نیز فقط روی چین های ۱ و ۲ انجام گرفت. توده ها از لحاظ نسبت برگ به ساقه با یکدیگر تفاوت معنی داری داشتند به طوری که توده های ۱ و ۱۹ بیشترین و توده ۲۳ کمترین نسبت برگ به ساقه را به خود اختصاص دادند (جدول ۳). کوخ و همکاران (۱۸) گزارش نمودند که ساقه اسپرس علیرغم ظاهر خشن آن دارای الیاف کمتر، قابلیت هضم بیشتر و ارزش غذایی بالایی نسبت به یونجه می باشد، ضمن آن که چین دوم را پر برگ ترین چین معرفی کردند. محمد آبادی و کوچکی (۵) نشان دادند

که تغییرات عملکرد در چین های اولیه که مرحله استقرار گیاه می باشد متکی به درصد برگ می باشد و در چین های بعدی درصد برگ به همراه درصد ساقه تغییرات عملکرد را توجیه می کند. از اهداف اصلی به نژادی اسپرس آن است که ارقام با عملکرد زیاد و در عین حال واجد نسبت برگ به ساقه بالا تولید شود. این کار از طریق انتخاب گیاهان با برگ های بزرگ تر و بیشتر امکان پذیر است (۳). از آنجایی که در چین اول بیشتر فعالیت گیاه صرف استقرار در محیط رشد می گردد بنابراین چین اول دارای بیشترین درصد برگ و کمترین درصد ساقه می باشد. در چین های بعدی به علت استقرار بهتر گیاه، افزایش ذخیره زیر زمینی، افزایش توان پنجه زنی و افزایش تعداد ساقه در متر مربع، درصد برگ و نسبت برگ به ساقه کاهش می یابد و عملکرد علوفه افزایش پیدا می کند. بنابراین درصد برگی بودن با عملکرد و ارتفاع هم بستگی معکوس دارد و انتخاب برای عملکرد بالا علیرغم افزایش ارتفاع باعث کاهش درصد برگ و کیفیت علوفه می شود (۴). در واقع میزان عملکرد و کیفیت علوفه به وسیله اثر متقابل پیچیده ژنتیک و محیط تعیین می شود. شرایط اقلیمی محل تولید، عملیات زراعی، نوع واریته، فصل رویش، مرحله

جدول ۳. میانگین صفات خوش خوراکی (چین دوم) و شاخص عملکرد (در چین های اول و دوم) و حداقل اختلاف معنی دار در توده های بومی اسپرس

شماره خانواده ناتنی	شاخص عملکرد برای مجموع دو چین	خوش خوراکی در چین دوم
۱	۳/۰۵	۲/۱۱
۲	۳/۰۶	۱/۲۳
۳	۳/۱۳	۱/۷۳
۴	۲/۶۱	۱/۲۸
۵	۳/۰۹	۱/۷
۶	۳/۰۷	۱/۳۷
۷	۲/۵۸	۱/۳
۸	۲/۸۳	۱/۷۶
۹	۳/۲۴	۱/۲۴
۱۰	۳/۴۲	۱/۲۳
۱۱	۳/۱۶	۱/۳۳
۱۲	۳/۶۹	۱/۴۶
۱۳	۳/۵۳	۱/۳۸
۱۴	۳/۵۱	۱/۲۹
۱۵	۳/۸۸	۱/۱۴
۱۶	۳/۹۶	۱/۱۳
۱۷	۳/۴۱	۱/۶۹
۱۸	۳/۸۳	۱/۷۲
۱۹	۳/۰۱	۱/۸۷
۲۰	۳/۱	۱/۵
۲۱	۲/۷۹	۱/۷
۲۲	۳/۸۱	۱/۳۵
۲۳	۳/۳۴	۱/۰۲
۲۴	۲/۳۸	۱/۵۳
۲۵	۳/۳۹	۱/۳۲
۲۶	۳/۳۵	۱/۸۲
۲۷	۳/۴۲	۱/۲۵
۲۸	۳/۱۴	۱/۴۳
۲۹	۳/۰۷	۱/۳
۳۰	۲/۹۳	۱/۳
۳۱	۳/۶۶	۱/۴۴
۳۲	۳/۱۱	۱/۳۶
۳۳	۳/۸۶	۱/۴۷
۳۴	۳/۱۷	۱/۴۳
۳۵	۲/۷۹	۱/۸۲
۳۶	۳/۵	۱/۱۱
LSD (5%)	۰/۰۶۳	۰/۲۹

رشد، مرحله برداشت، روش مصرف علوفه (تر، خشک یا سیلو) و میزان خسارت آفات، بیماری ها و عوامل مکانیکی از جمله عواملی هستند که بر کیفیت علوفه تأثیر می گذارند (۲).

بورتن (به نقل از ۱۳) با توجه به هم بستگی بالا بین وزن خشک و تر تک بوته، از ظرفیت عملکرد تر به عنوان معیاری برای ارزیابی بوته ها در گیاهانی که تحت شرایط محیطی و مرحله رشدی مشابهی قرار دارند، استفاده نموده است. در شاخص عملکرد پیشنهادی این مقاله نیز وزن تر و وزن خشک هر دو برای بیان پتانسیل عملکرد تولید علوفه منظور شده است. مقایسه میانگین توده های پلی کراس از لحاظ شاخص عملکرد نشان داد که توده های ۱۶، ۱۸ و ۲۲ دارای بیشترین و توده های ۲۴، ۴ و ۷ دارای کمترین میانگین شاخص عملکرد بودند (جدول ۳).

آماره های توصیفی صفات مورد مطالعه در جدول ۲ درج شده اند. وزن تر به ازای تک بوته انتخابی دارای بیشترین ضریب تغییرات و وزن خشک ۱/۵ کیلوگرم از کل کرت دارای کمترین ضریب تغییرات بود.

ضرایب تنوع فنوتیپی و ژنتیکی در جدول ۴ مشاهده می شوند. صفت خوش خوراکی بیشترین ضریب تنوع فنوتیپی و ژنتیکی و شاخص عملکرد کمترین مقدار این ضرایب را دارا بودند. این موضوع نشان می دهد که تنوع قابل ملاحظه ای در خانواده های ناتنی اسپرس برای صفت خوش خوراکی در این آزمایش وجود دارد. تنوع فنوتیپی برای کلیه صفات مورد بررسی بزرگ تر از ضرایب تنوع ژنتیکی بودند ولی در اکثر موارد اختلاف این دو ناچیز بود (جدول ۴)، لذا استنباط می شود که اثر محیط در برآورد پارامترهای ژنتیکی برای صفت شاخص عملکرد ناچیز باشد. استیلانی و همکاران (۱۰) نیز نزدیک بودن مقادیر ضرایب تنوع فنوتیپی و ژنتیکی را دلیلی بر اثر ناچیز محیط بر برآورد پارامترهای ژنتیکی گزارش نموده اند. مقادیر وراثت پذیری در کل جمعیت بیشتر از

وراثت پذیری بین خانواده های ناتنی به دست آمد که احتمالاً به دلیل اریب در برآوردها می باشد. در مجموع مقدار هر دو وراثت پذیری برای صفت خوش خوراکی، بیشتر و برای عملکرد تر کل به ازای واحد طول ردیف کمتر از سایر برآوردها به دست آمد.

برآورد ترکیب پذیری عمومی توده ها برای صفات عملکرد تر، عملکرد خشک، خوش خوراکی و شاخص عملکرد در جدول ۵ آمده است. آثار GCA برای خانواده های ناتنی ۱۳، ۱۷، ۳۱، ۳۲، ۳۳ و ۳۶ از نظر صفت عملکرد تر در هر دو چین (جدول ۵) مثبت و بالا به دست آمد و این توده ها، برتری محسوسی نسبت به میانگین کل از خود نشان دادند. افت قابلیت ترکیب عمومی یک توده در یک چین نسبت به چین دیگر می تواند به دلیل وجود آلودگی در مزرعه باشد. برای صفت وزن خشک ۱/۵ کیلوگرم از کل کرت، خانواده ناتنی شماره ۳ در چین اول و دوم قابلیت ترکیب عمومی مثبت و معنی دار از خود نشان داد. با توجه به مقادیر قابلیت ترکیب عمومی در مجموع دو چین می توان خانواده های شماره ۳، ۵، ۱۰، ۳۱، ۱۲ و ۲۷ را از نظر وزن خشک گزینش کرد. آثار GCA برای شاخص عملکرد و خوش خوراکی نیز در جدول ۵ درج شده است. با توجه به اهمیت صفت شاخص عملکرد می توان خانواده ناتنی شماره ۱۶ و به دنبال آن خانواده های ۱۵، ۳۳، ۱۸، ۲۲، ۱۲، ۳۱، ۱۳، ۱۴ و ۳۶ را نیز به عنوان خانواده هایی با شاخص عملکرد بالا گزینش نمود. برای صفت خوش خوراکی توده شماره ۱، ۱۹، ۲۶، ۳۵، ۸، ۳، ۱۸، ۲۱، ۵ و ۱۷ دارای قابلیت ترکیب بالاتری نسبت به سایر خانواده ها بودند.

نظر به اینکه برای ایجاد یک وارسته ساختگی باید متغیرهای عملکرد علوفه و خوش خوراکی به طور توأم در نظر گرفته شوند، بنابراین توده های برتر در مورد هر متغیر را می توان به عنوان والدین مناسب در تولید وارسته های ساختگی اسپرس مورد استفاده قرار داد.

جدول ۴. برآورد مولفه‌های واریانس، وراثت‌پذیری و ضرایب تنوع فنوتیپی، ژنتیکی و میزان پاسخ به گزینش خانواده‌های ناتی برای صفات مورد مطالعه

CV_G	CV_P	h^2_{Hs}	h^2	σ^2_p	σ^2_e	σ^2_A	چین	صفت
۱/۵۸	۲/۰۹	۰/۲۵	۰/۵۷	۰/۰۰۴۶	۰/۰۰۶۰	۰/۰۰۲۶	۱+۲	شاخص عملکرد
۱۹/۶۴	۲۳/۷۲	۰/۳۲	۰/۶۴	۰/۱۲	۰/۱۳۱۸	۰/۰۸	۲	خوش خوراکی
۱۰	۱۶/۲۶	۰/۱۳	۰/۳۸	۱۰۷۰۲/۴	۱۹۹۴۳/۵	۴۰۵۴/۶	۱	عملکرد تر کل به ازاء واحد طول ردیف (گرم بر متر)
۵/۰۹	۲۲/۲۸	۰/۲۴	۰/۵۶	۸۱۹/۷	۱۰۸۹/۶	۴۵۶/۵	۲	وزن تر به ازاء تک بوته انتخابی (گرم)

- σ^2_p ، σ^2_A ، h^2 ، h^2_{Hs} ، CV_P و CV_G به ترتیب واریانس‌های فنوتیپی، افزایشی، وراثت‌پذیری کل جمعیت، وراثت‌پذیری بین خانواده‌های ناتی، ضریب تنوع فنوتیپی و ضریب تنوع ژنتیکی می‌باشند.

جدول ۵. برآوردهای قابلیت ترکیب عمومی ۳۶ توده بومی اسپرس براساس صفات اندازه گیری شده

خاتمه دانی	وزن خشک 100 kg از کل کرت		وزن تر کل به ازای واحد طول ردیف (گرم)		وزن تر به ازای برگ بونه تکمیلی (گرم)		شاخص عملکرد	خوش خوراکی
	چین ۱	چین ۲	چین ۱	چین ۲	چین ۱	چین ۲	چین ۱-۲	چین ۲
۱	۴۰۴۳	-۱۰۰۰۶	-۷۱۰۱۹	-۸۰۱۹	-۱۰۰۰۶	-۱۸۰۱۲	-۰/۲	۰/۴۷
۲	-۱۰۴۳	۳۰۰۲	-۶۵۰۴۹	-۸۰۰۴۶	-۲۰۴۶	-۱۸۰۱۲	-۰/۲۹	-۰/۲۱
۳	۴۰۰۰۵	۷۵۰۰۷	-۹۹۰۰۹	-۸۰۰۰۲	-۴۰۰۰۲	-۲۲۰۰۷	-۰/۱۲	۰/۲۹
۴	۴۵۰۹۶	-۱۱۰۱۲	-۱۵۰۰۲۹	-۱۲۰۰۹۲	-۵۰۰۲	-۸۰۰۲	-۰/۴۴	-۰/۱۶
۵	۴۲۰۴۶	۳۰۰۴۹	-۱۰۵۰۴۹	-۲۲۰۴۹	-۲۲۰۴۹	-۹۰۴۹	-۰/۱۶	۰/۲۴
۶	۴۰۰۲۷	۰/۰۰۵	۸۰۲۱	-۱۲۰۰۲۷	۶۰۲۸	۷۰۰۸	-۰/۱۸	-۰/۰۷
۷	۶۰۲۲	-۲۱۰۲۱	-۱۲۰۰۰۸	-۲۳۰۰۱	۲۰۲۱	۱۲۰۰۵	-۰/۴۷	-۰/۲۴
۸	۴۲۰۴۹	-۱۰۰۲۴	-۱۰۰۲۴	-۹۰۴۷	۱۰۰۸	۱۰۰۴۶	-۰/۲۲	۰/۳۲
۹	-۱۵۰۲۶	۹۰۲۲	-۲۱۰۴۹	۳۰۰۴۱	۳	۱۲۰۰۵	-۰/۰۱	۰/۲
۱۰	۲۲۰۸۷	۴۰۰۴۹	-۲۲۰۴۹	۱۰۰۲۷	۲۰۰۱۲	۱۸۰۴	۰/۱۷	-۰/۲۱
۱۱	-۲۵۰۱۲	-۸۰۸	-۱۸۰۰۸	۱۰۰۰۲	۸	۲۱۰۰۷	-۰/۰۹	-۰/۱۱
۱۲	۱۲۰۲۸	۲۱۰۴۹	۹۰۰۰۱	۲۰۲۲	۲۱۰۲۸	-۲۰۲۲	۰/۴۹	۰/۰۲
۱۳	۰/۱۹	-۷۵۰۲۲	۱۱۸۰۲۱	۸۵۰۰۵	۱۶۰۴۶	۵۰۱	۰/۲۴	-۰/۰۹
۱۴	۴۰۰۰۶	-۲۲۰۴۶	۵۲۰۴۱	۱۰۵۲	-۱۲۰۴۲	۵۰۱	۰/۲۴	-۰/۱۵
۱۵	-۲۰۱۲	-۶۰۴۱	۱۰۰۰۰۱	۱۲۵۰۲۲	-۹	-۶۰۴۶	۰/۴۳	-۰/۲
۱۶	۲۱۰۵۲	۱۰۴۶	۲۳۰۸۲	-۲۳۰۸	۷۰۲۷	۲۰۲۱	۰/۷۱	-۰/۲۱
۱۷	۲۰۲۲	-۲۸۰۲۸	۵۲۰۵۱	۵۰۰۵۶	۲۰۲۹	۱۲۰۴۴	۰/۱۶	۰/۲۵
۱۸	۲۱۰۶	-۱۹۰۴۲	۸۵۰۲۱	۱۲۵۰۲۲	-۱۲۰۱۲	-۱۹۰۴	۰/۵۴	۰/۲۸
۱۹	-۲۶۰۲۷	۹۰۰۴۷	-۲۲۰۴۹	-۴۰۰۲۲	۲۰۰۰۶	-۴۰۸۲	-۰/۲۴	۰/۲۳
۲۰	۵۰۴	۲۲۰۲۵	-۸۵۰۴۹	-۱۲۰۲۷	-۱۲۰۴۱	۰/۴۲	-۰/۱۵	۰/۰۶
۲۱	۲۵۰۴۲	۰/۸۲	-۸۲۰۲۹	-۱۰۰۰۰۶	-۲۲۰۴۶	۱۲۰۷۱	-۰/۴۶	۰/۲۷
۲۲	-۹۰۴۶	۷۱۰۱۹	۷۰۴۱	۳۰۰۵	-۲۵۰۴۶	-۱۹۰۴	۰/۵۴	-۰/۰۹
۲۳	-۱۰۵۱	۳۰۰۸۸	-۰/۵۸	-۱۲۰۴۲	-۱۱۰۴۲	-۹۰۴۲	۰/۰۹	-۰/۲۲
۲۴	۰/۲۴	-۸۰۰۰۷	-۱۲۰۴۹	-۸۰۰۵۸	-۲۲۰۲۲	-۲۰۰۴۲	-۰/۸۷	۰/۰۹
۲۵	۹۰۵۷	-۹۰۵۵	۱۰۰۵۱	-۲۱۰۴۸	-۱۰۰۴۶	-۲۱۰۰۱	۰/۱۴	-۰/۱۶
۲۶	-۵۰۲۱	-۲۸۰۴۶	۵۸۰۳۱	۲۲۰۵۷	-۱۶۰۵۵	-۱۱۰۵۴	۰/۲	۰/۳۸
۲۷	۱۲۰۴۷	۲۸۰۸۵	۵۶۰۴۱	-۱۲۰۱۲	۲۸۰۲۹	۲۱۰۲۹	۰/۱۷	-۰/۱۶
۲۸	-۳۰۴	۰/۸۲	-۲۲۰۴۹	۳۵۰۰۱	-۱۸۰۴۳	-۰/۲۵	-۰/۱۱	-۰/۰۱
۲۹	-۳۲۰۰۶	-۲۲۰۴۸	-۷۰۴۹	۲۱۰۴۹	۹۰۰۱	-۱۰۰۴۲	-۰/۱۸	-۰/۱۴
۳۰	-۴۵۰۴۹	۲۲۰۴۴	-۱۹۰۴۹	۱۰۰۴	-۶۰۴۸	۱۲۰۰۵	-۰/۴۲	-۰/۱۴
۳۱	۴۰۰۱۷	۲۱۰۸۱	۴۰۴۱	۲۲۰۴۷	۲۲۰۴۸	۱۸۰۴	۰/۴۱	۰
۳۲	-۴۸۰۸۵	-۵۰۰۴۱	۶۶۰۱۱	۶۱۰۴۶	۲۶۰۰۱	۱۱۰۴۱	-۰/۱۲	-۰/۰۸
۳۳	-۲۰۴۲	۱۰۴۲	۱۱۵۰۴۱	۱۰۰۰۴۶	۲۲۰۴۲	۲۵۰۴۶	۰/۶۱	۰/۰۳
۳۴	-۱۸۰۴۶	-۱۲۰۴۹	۰/۱۱	۲۱۰۴۹	-۱۲	۱۲۰۴۴	-۰/۰۸	-۰/۰۱
۳۵	-۲۰۰۰۳	-۱۰۵۲	-۴۸۰۰۹	-۲۲۰۰۶	-۲۱۰۴۷	-۱۶۰۴۹	-۰/۲۴	۰/۳۸
۳۶	-۲۰۰۹۲	۲۰۰۲	۹۸۰۴۱	۲۰۰۰۷	۲۹۰۴۳	۷۰۸۵	۰/۲۵	-۰/۲۳
میانگین توده	۴۱۹۰۱۶	۴۴۶۰۰۹	۴۴۶۰۰۹	۵۲۹۰۴۶	۱۲۸۰۲۹	۱۲۲۰۱۲	۴۲۵۰	۱/۴۶
SD LSD	۴۴۰۹۵	۷۴۰۱۵	۱۶۱۰۴۸	۱۴۵۰۵۱	۲۷۰۴۹	۲۶۰۴۳	۰/۰۸۸	۰/۲۱

- کلیه میانگین های شاخص عملکرد در 10^{-5} ضرب شده است.

منابع مورد استفاده

۱. تورچی، محمود و ع. رضایی. ۱۳۷۵. ارزیابی قابلیت ترکیب‌پذیری عمومی لاین‌های نر عقیم سورگوم از نظر عملکرد دانه و خصوصیات وابسته. علوم کشاورزی ایران. ۲۷(۴): ۳۷ - ۵۴.
۲. رضایی، ع. ۱۳۷۲. به نژادی یونجه. مرکز نشر دانشگاهی تهران.
۳. شریف نبی، ب. و الف. نکویی. ۱۳۷۵. بررسی دامنه میزبانی، حالت اختصاصی و خصوصیات بیومتریکی *Leveillula taurica* عامل بیماری سفیدک حقیقی اسپرس در استان اصفهان. بیماری‌های گیاهی ۲۳: ۲۸۴ - ۲۸۹.
۴. گرامی، ب. ۱۳۷۷. اسپرس. نشریه دانشکده کشاورزی، دانشگاه صنعتی اصفهان، ۸۷ صفحه.
۵. محمد آبادی، ع. و ع. کوچکی. ۱۳۷۶. اثر مقادیر ازت و زمان‌های مختلف برداشت بر ویژگی‌های زراعی، عملکرد و ارزش غذایی اسپرس. علوم و صنایع کشاورزی ۱۱(۲): ۱۰۹ - ۱۲۴.
6. Amato, G. L. Stringia and D. Glamal. 1997. Evaluation of progenies of sulla (*Hedysarum Coronarium* L.) derived from Sicilian landraces. Rivista- di- Agronomia 31: 166-769.
7. Cash, S. D., W. J. Knipe and M. H. Mc Caslin. 1998. Registration of Tahoe alfalfa. Crop Sci. 38: 536.
8. Cowett, R. E. and M. A. Spragne. 1962. Aspects of productivity, mor phological characteristics and nutritive value of two native and four introduced cultivars of alfalfa Iran. Agric. Res. 1 (1): 25-32.
9. Doyle, C. J., D. J. Thomson and J. E. Sheehy. 1984. The future of sainfoin in British agriculture: an economic assessment. Grass and Forage Sci. 39: 43-51.
10. Estilai, A. B., B. Ehdaie, H. H. Naqvi, D. A. Dierig, D. T. Ray and A. E. Thompson. 1992. Correlations and path analysis of agronomic traits in guayule. Crop Sci. 32: 953-957.
11. Fehr, W. R. 1987. Principles of Cultivar Development. Vol II, MacMillan Pub. Co., New York.
12. Frandsen, H. N. 1940. Some breeding experiments with timothy. Imp. Bur. Joint Publ. 30: 80-92.
13. Franks, R. V., R. L. Davis and F. L. Patterson. 1961. The breeding behavior of yield and related variables in alfalfa. II. Associations between characters. Crop Sci. 1: 207-209.
14. Hallauer., A. R. and J. B. Miranda. 1981. Quantitative Genetics in Maize Breeding. Iowa State University Press, Ames, Iowa.
15. Hanson, A. A. 1988. Alfalfa and Alfalfa Improvement. Madison, Wisconsin, USA.
16. Howard, S. R., J. A. Morgan and J. D. Honson. 1999. Carbon and nitrogen reserve remobilization following defoliation and elevated CO₂ effects. Crop Sci. 39 (6): 1749-1756.
17. Ibrahim, O. E., W. E. Nuquist and J. D. Axtell. 1985. Quantitative inheritance and correlations of agronomic and grain quality traits of sorghum. Crop Sci. 25: 649-654.
18. Kokh, D. W., A. D. Dotzenko and G. O. Hinze 1972. Influence of three cutting system on the yield, water use efficiency, and forage quality of sainfoin. Agron. J. 64: 463-467.
19. Link, W., W. Ederer and E. Kittlitz. 1994. Use of heterosis in faba bean. Vortraege-Fuer-Pflanzen zue chtung. 30: 201-230.
20. Lothrop, J. E., R. E. Atkins and O. S. Smith. 1985. Variability for yield and yield components in IAPIR grain sorghum random - mating population II. Correlations, estimated gain from selection, and correlated responses to selection. Crop Sci. 25: 240-244.
21. Maalouf, F. S. 1997. Determination of the optimum strategy to predict yield in *Vicia faba* L. synthetic varieties. CIHEAM-IAMZ, Zaragoza.
22. Nguyen, H. T. and D. A. Sleeper. 1983. Theory and application of half - sib mating in forage grass breeding. Theor. Appl. Gen. 64: 187-196.
23. Smolikova, M., B. Nedbalkova, J. Pelikan, M. Ptackova and A. Bystricka. 1991. Selection of lucerne genotypes for synthetic population. Scientific studies. OSE VA. Breeding Institute for Fodder Plants. 12: 31-39.
24. Tysdal, H. M., T. A. Kiesselbach and H. L. Westover. 1942. Alfalfa Breeding. Nebr. Agric. Exp. Sta. Bul.